

om. Snarere kunde det maaske vække Forundring hos en og anden, at der ikke staaer noget i Udvalgets Betænkning om, at eventuelt Paatale maatte kunne finde Sted. Der er intet af Udvalgets Medlemmer, der har udtalt Ønsket om, at der skal ske Paatale overfor de Personer, ved hvis Skødesløshed Valgloven er overtraadt. Dette hænger til Dels sammen med Beskaffenheden af disse Skødesløsheder. Den værste Fejl, der er begaaet, er, at adskillige Vælgere have forset sig mod Valglovens Forskrift om, at der kun maa være een Vælger ad Gangen i Stemmerummet. Det staaer ikke saaledes Ord til andet i Valgloven, men det er Meningen med Bestemmelsen. Der er 48, om hvem det er oplyst, at de have forset sig mod denne Bestemmelse, og det er sandsynligt, at Forseelsen omfatter en Del flere, vel snarest 70-80. Her er imidlertid den Ejendommelighed, at der egentlig ikke ret vel kan ske Paatale mod nogen i Anledning af denne Forseelse. Vælgerne kan man ikke drage til Ansvar, og Valgloven mangler udtrykkelige og direkte Bestemmelser om, at der paa dette Punkt skal føres Kontrol med, at dens Bestemmelser opfyldes. Man kan sige, at det havde været heldigt, om Valgbestyrelsens Formand havde foretaget noget i den Anledning. Men man kan vanskeligt drage ham til juridisk Ansvar for at have undladt at gøre noget, som Loven ikke foreskriver. Man kan fremdeles sige, at Listeførerne og maaske særlig Stemmemottagerne i de paagældende Sogne, hvor Uordenerne have fundet Sted, burde have passet bedre paa og ført Kontrol, men Valgloven mangler en udtrykkelig Bestemmelse, hvorved det paalægges dem at foretage en saadan Kontrol. For den Fejl, at en Stemmekasse Laas har været usolid, finder man ikke, der er Mulighed for at drage Smeden til Ansvar, medens man nok kunde tænke sig at gøre Ansvar gældende mod den Mand i Valgbestyrelsen, der har forberedt Valget. Men det er jo sandsynligt, at den samme Stemmekasse har været brugt ved det foregaaende Valg, og man maatte saa lede efter den Mand, der ved det Valg, der første Gang fandt Sted, efter at den hemmelige Afstemning var indført, har burdet efterse Laasen, og det forekommer os dog at være at gaa for langt. Med Hensyn til det tredje Punkt, der nævnes som grov Uorden i Udvalgets Betænkning, at Stemmesedlerne og Konvolutterne ikke ere blevne sammenbundne af Stemme-

listeførerne, er det klart, at der her vil kunne blive Spørgsmaal om et juridisk Ansvar, enten mod den paagældende Stemmelistefører eller mod Valgbestyrelsens Formand, eller maaske mod dem begge. Men Udvalget har ikke anset det for Umagen værdt at gaa til Bunds i denne Sag, idet man mente, det var vigtigere at træffe Foranstaltninger til saa vidt muligt at forebygge, at saadanne Uordener som de ved Vinderup-Valget forefundne, passere paa ny. I denne Anledning har Udvalget søgt Samraad med Indenrigsministeren, og denne har stillet i Udsigt, at han, dels ved administrative Foranstaltninger, Udsendelse af Cirkulærer forud for næste Folketingsvalg, og dels ved Bestemmelser i Valgloven, naar den maatte komme til Revision, vil søge at forebygge, at saadanne Uordener fremtidig skulle ske. Vi tør vel da haabe, at man ikke let ved fremtidige Valg i god Tro skal foretage en saadan Mængde Uordener, som her er sket. Det er for os Hovedsagen, og om dette Punkt er hele Udvalget enigt.

Spørgsmaalet om, hvorvidt man bør godkende eller forkaste dette Valg, maa væsentlig afgøres efter de samme Synspunkter, hvorefter Debatten om Skjoldelev-Valget blev ført. Dersom det er rigtigt, at formelle Fejl, Lovovertrædelser, Overtrædelser af Valglovens Forskrifter, bør medføre, at Valget forkastes, selv om det er lidet sandsynligt, at Udfaldet af Valget er paavirket af disse Uordener, er det en Selvfølge, at dette Valg bliver forkastet. Men dersom man ved Afgørelsen af et Valgs Godkendelse bør lægge det Spørgsmaal til Grund: hvilken Indflydelse de stedfundne Uordener have haft paa Valgets Udfald, maa det betegnes som en Selvfølge, at dette Valg bør godkendes. Da det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, ved Skjoldelev-Valget har taget bestemt Standpunkt, og da der den Gang blev ført en Forhandling herom i Tinget, skal jeg nu ikke optage en Forhandling om dette Punkt. Saa vidt jeg kan skønne, er der blandt de Udtalelser, der ere fremkomne fra anden Side i Udvalget, ikke gjort noget egentligt Forsøg paa at begrunde en Forkastelse af Vinderup-Valget paa den Betragtning, at Valgets Resultat rimeligvis vilde være blevet et andet, dersom Lovens Forskrifter vare opfyldte. Begrundelsen maa for deres Vedkommende, som ville have Valget forkastet, væsentlig søges i de formelle Synspunkter. Da dette er saaledes, finder jeg mig ikke paa nærværende Tidspunkt foranlediget til at op-